

Erdélyi élménybeszámoló – Áporkai Általános Iskola

Pályázati azonosító: HAT-KP-1-2025/1-000261

2026. május 4-8.

Február 19-én tartottunk a gyerekeknek egy előkészítő órát, ahol megismertettük velük az útvonalat, a pontos menetrendet és egy kis történelmi háttérrel foglaltuk keretbe.

Az utazás

Május 4-én kora hajnalban indult útnak az áporkai csapat 21 diákkal és két kísérővel, hogy a Határtalanul program keretében meglátogassa Erdély / Székelyföld legnagyobb nevezetességeit. Az időjárás nagyon kegyes volt velünk, mert az utazásunk előtti hetekben még havazás is volt némely útvonalon, amit érintettünk, de az utazásunk hetében csodaszép 21-25 fokos időjárás volt. Éppen ezért minden tervezett programunk megvalósult, egyedül a Madarasi Hargita kopjafáihoz nem jutottunk fel, az adott nap leírásánál kitérek részletesebben az okokra.

1. nap állomásai: Áporka – Arad - Déva- Segesvár – Székelykeresztúr - Székelyudvarhely

Áporkáról kb. 3,5 óra alatt értük el a határt, majd fél 10 előtt már az Aradi vértanúk emlékhelyén helyeztük el az első koszorút. Ezt követően folytattuk utunkat Székelyföld felé, és a buszról messziről megcsodálhattuk Déva várát. 17 óra előtt már Segesvár romantikus kis utcáin barangolhattunk és szuper idegenvezetőnkől hallhattunk sok információt a vár történetéről a gyerekek számára is befogadható stílusban. Innen utunk Székelykeresztúrra vezetett, ahol Petőfi körtefájánál helyeztük el második koszorúnkat, és az egyik tanuló elmondta Petőfi Sándor Egy gondolat bánt engemet című versét, amelyet a legenda szerint itt szavalt el utolsó napjának reggelén. Ahogy a lemenő nap fénye megvilágította pont a fát, mintha a költő lelkének egy darabja is velünk lett volna. A buszról láthattuk azt az utcát is, ahol állítólag utoljára élve látták a költőt.

A hosszú, majdnem 15 órás út után fáradtan, mégis izgatottan értünk a szállásunkra a Lagúna Panzióba, ahol kedves fogadtatással és finom vacsorával vártak minket.

Arad

Segesvár

Petőfi körtefája

2. nap állomásai: Székelyudvarhely – Homoródfürdő - Csíksomlyó - Lövete — Gyimesbükk - Székelyudvarhely

Második napunkon első állomásunk Homoródfürdőre vezetett, ahol megtudhattuk, hogy sok - sok gyógyulás köszönhető a borvíznek és mindegyik forrás más-más problémára jelenthet gyógyírt. Míg a helyiek előszeretettel töltötték hatalmas dézsáikat, és vitték haza fogyasztásra, addig a gyerekek egy kis hörpintés után fintorogva öntötték ki a maradékot a poharakból.

Ezt követően a kút fölött található bobbályára sétáltunk át, ahol a száguldás szerelmesei és az óvatos duhajok is élvezettel hasítottak a kanyargós lejtőkön. Több tanulónak ez volt élete első bobozása, de mindenki körében nagy sikert aratott. A gyerekek szívesen maradtak volna még csúszkálni, de az idő szorított minket, ezért fejenként 3 csúszás után mentünk is tovább a következő állomásunkra, amely Csíksomlyóra vezetett. A Csíksomlyói Kegytemplom homlokzata éppen felújítás alatt áll, de belülről megcsodálhattuk az 500 éves Mária-szobrot, a lábát megérintve elmormoltuk kívánságainkat, hogy teljesülhessenek, ahogy a hiedelem tartja és megismertük a búcsú történetét is. Abban a megtiszteltetésben volt részünk, hogy az Erdélyi Ferences Rendtartomány lelkipásztora, Leánder atya kísért minket végig és tartott nekünk egy rövid idegenvezetést a templom történetéről.

Innen Gyimesbükkre utaztunk, ahol megtekintettük az 1000 éves határt, az utolsó magyar vasúti őrházat és mögötte a Rákóczi-vár romjait, ahova sajnos még idén sem tudtunk felmenni annak renoválása miatt.

Itt helyeztük el harmadik koszorúnkat.

Következő állomásunk a Lövetei Általános Iskola volt.

Testvértelepülésünk tanulói régi ismerősként fogadtak minket, finom fánkkal és üdítővel kínáltak, de a nap fénypontja mégiscsak a két iskola közötti focimeccs volt a gyerekek számára. Indulásunk előtt elsétáltunk a közeli tájházba, ahol a régi helyi népszokásokat ismerhettük meg. A jövőbeni találkozás reményében búcsúztunk el egymástól.

Homoródfürdő

Homoródfürdő-bobpálya

Csíksomlyó

Gyimesbükk - Ezer éves határ

Lövétei Általános Iskola és tájház

3.nap állomásai: Székelyudvarhely – Szentegyháza – Madarasi Hargita – Szentegyháza - Szejkefürdő – Farkaslaka - Székelyudvarhely

3.nap reggelén Szentegyházára buszoztunk, ahol igazi autentikus környezetben nézhettük meg hogy is néz ki egy kenyér bevetése a kemencébe, hogy aztán a délutáni órákban fáradtan, éhesen megérkezve meg is kóstolhassuk azt. Innen traktoros szekérrel mentünk fel a menedékházig. A gyerekek nagyon élvezték az utazást, főleg azután, miután az erdőben megszűnt a térerő és átadták magukat a természet vonzásának. A kissé zötykölődős hegyi utakon elénk tárult panoráma fenséges látványt nyújtott a csörgedező patakjaival, friss forrásvizével, zöldellő hegyeivel, imitt-amott felbukkanó hídjaival, vadászleseivel, az arcunkat simogató lágy szellővel és a friss kürtöskaláccsal, amit a gyerekek az úton majszolhattak. Szinte észrevétlenül eltelt az egy óra, mire felértünk a menedékházhoz. Innen 2 órás gyaloglás várt volna ránk a Madarasi-Hargita 1801 méteren lévő tetejére, azonban az utazásunk előtti havazás, majd az ottlétünk alatti olvadás miatt olyan sár lett a meredek hegyoldalon, hogy nem kockáztattuk meg, hogy a csúszós, sáros úton a gyerekek esetleg lesérüljenek. Bár utólag a fotókat visszanezve ma is jókat nevetünk, ahogy estek- keltek, csúszkáltak a sáros úton, de mégiscsak az volt a biztosabb döntés, hogy nem mentünk fel a kopjafákig, hanem félúton visszafordultunk. Rövid megemlékezésünket megtartottuk a menedékháznál, majd sárosan, fáradtan, lelkileg meggyötörve mentünk vissza Szentegyházára, hogy a friss, ropogós kenyér, a meleg tea és a házi csörögéfánk enyhítse testünk- lelkünk fájdalmait.

Nem volt tervezett megálló, de miután a gyerekek nyakig sárosak lettek, visszamentünk a szállásunkra és egy gyors átöltözés után mentünk Szejkefürdőre a Mini Erdélybe. Ott felültünk a kisvasútra, amely Erdély legfontosabb történelmi épületeinek kicsinyített másai között zakatolt. A gyerekeknek legjobban azok tetszettek, ahol animálni is lehetett a mini épületeket. Innen csak néhány lépés vezetett „a legnagyobb székely”, Orbán Balázs sírjához, amelyhez 12 gyönyörű, faragott székelykapun át vitt az utunk és ahol elhelyeztük negyedik koszorúnkát, majd egy gyors megállót tettünk Farkaslakára Tamási Áron 2 cserfa között lévő, Szervátiusz Jenő által faragott gránittömbbel jelzett sírjához, ahol a legnagyobb székely népi íróra emlékeztünk és elhelyeztük utolsó koszorúnkát.

Ezzel ismét egy hosszú és tartalmas nap végére értünk.

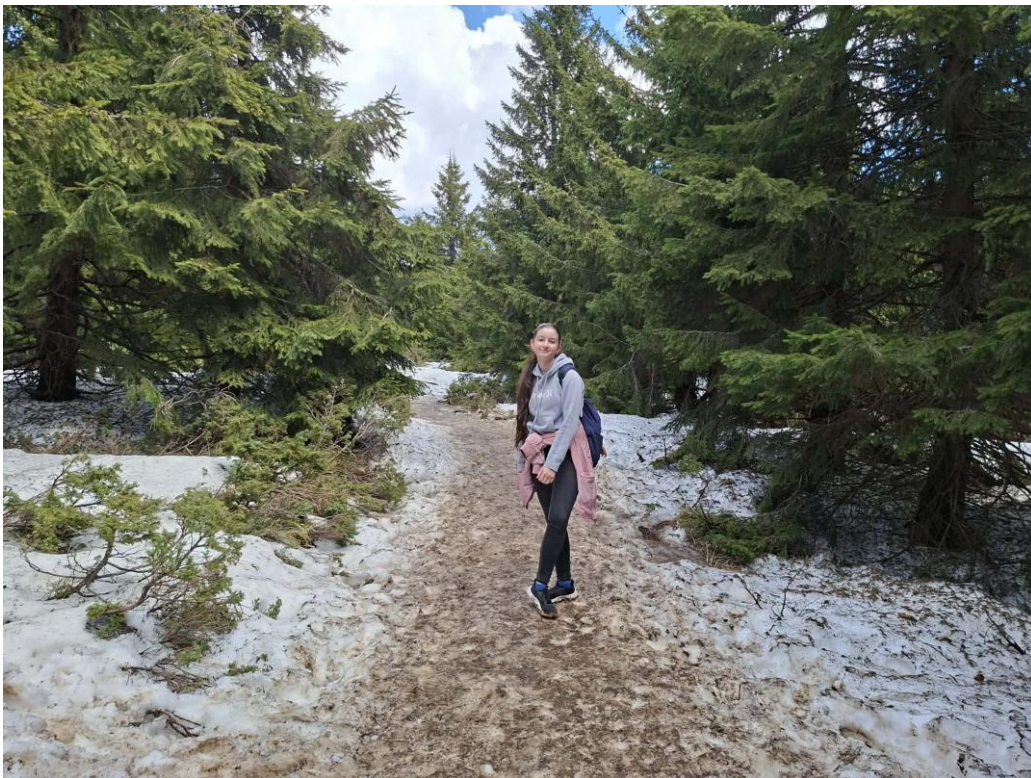

Szentegyháza, kenyérbevetés

Madarasi Hargita

Hó és sár

Szentegyháza, kenyérkóstolás

Szejkefürdő, Mini Erdély

Orbán Balázs sírja

Farkaslaka, Tamási Áron sírja

4. nap állomásai: Székelyudvarhely – Békás szoros - Gyilkos tó – Korond–Székelyudvarhely.

A mai napunkat idegenvezető kísérte, első utunk a Békás szoroshoz vezetett. A korán kelést némiképp kárpótolta, hogy az erdő lakói a kora reggeli órákban még az utak mentén kóboroltak. Így néhány szerencsés tanuló láthatta, amint egy medve befut a közeli erdőbe, majd nemsokkal ezután egy őzcsalád néhány tagja rohant előttünk keresztül az úton.

Kanyargós utunk 10 órára első állomásához érkezett. A főként tornyosuló hegyek között sétáltunk lejjebb a serpentineken, hogy az aszfaltos út után egy eldugott kis ösvényen haladjunk tovább, majd egy zúgó fölött egy hangulatos függőhídon átkeljük és kicsit megpihenjük, csodaszép fotókat készítsünk.

Visszafele az emelkedőn sétálás meglepően kevésbé volt megerőltető, mint amire számítottunk, de azért a buszon nyugalom volt a Gyilkos tóig, ami a következő megállónk volt.

Itt a gyerekek kaptak egy kis szabadidőt vásárlásra, majd mentünk is tovább Szovátára a Medve tóhoz. Miután körbejártuk a tavat és megismertük a történetét, ismét némi szabadidő után robogtunk a nap utolsó állomására, Korondra, ahol már várt minket a korondi sóvágó.

Vicces stílusát még hosszú évek múltán is emlegetni fogjuk. Megismerkedhettünk a parajdi só jótékony hatásairól, kaptunk egy rövid ízelítőt abból, hogy hogyan vágja nap, mint nap a sót, kaptunk egy darabot emlékül és a gyerekeknek vásárlásra is lehetőségük volt.

Ezután tértünk vissza a szállásra, hogy másnap újult erővel nekivághassunk utolsó napunknak.

Békás-szoros

Gyilkos tó

Szováta - Medve tó

Korondi sóvágó

5.nap állomásai: Székelyudvarhely –Tordai sóbánya – Kolozsvár - Áporka

Elérkeztünk az utolsó napunkhoz. Korán indultunk, mert tudtuk, hogy hosszú napnak nézünk elébe. Szerencsére élvezhettük ennek előnyét, így a nagy tömeget el tudtuk kerülni. Először kissé nyomasztó volt a látvány és szembesülni azzal, hogy milyen picik is vagyunk mi a bánya mélységéhez képest. Félelmeinket lassan a kíváncsiság váltotta fel: hogy megnézzük a bánya mélyén a legalsó szinten lévő csónakázó tavat, vagy az óriáskereket és rácsodálkozunk, hogy itt még ping-pongozni és golfozni is lehet.

Megkönnyebbülve szippantottuk ismét a felszíni levegőt és mentünk is tovább Kolozsvárra, Mátyás király szülővárosába. Megnéztük a Mátyás – szobrot, mely a város egyik jelképévé vált, valamint a templomot és szülőházát is.

A hosszú út után végül 23 óra előtt nemsokkal érkeztünk meg Áporkára.

Összességében egy nagyon tartalmas, élményekkel, helyi ízekkel teli 5 napot zárhattunk.

Tordai sóbánya

Kolozsvár

Június 4-én A Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából fogjuk megtartani majd utazásunkról a beszámolót, ezért arról még nem tudunk fényképeket csatolni.